

Voorvechtster slechthorenden

Tine Marcus herdacht

Dit jaar is het 150 jaar geleden dat Tine Marcus, 'Doovenmoeder', in Leeuwarden werd geboren. Tine was jarenlang voorvechtster van de rechten van slechthorenden. Henk Boon en Kees Twilt halen samen herinneringen op aan Tine en vertellen hoe het er vroeger aan toeging in 'de wereld van de slechthorenden'.

Dankzij de inzet van de NVVS-afdelingen en Tine ontstonden de eerste scholen voor slechthorenden

Zet Henk Boon en Kees Twilt een paar uur bij elkaar en je oren klapperen van alle wetenswaardigheden over Tine Marcus. Kees, bestuurslid van NVVS-afdeling Den Haag, raakte geïnteresseerd in het leven van Tine toen hij meewerkte aan het jubileumboek van de NVVS. Henk deed zijn kennis over Tine op in de jaren dat hij als leerkracht aan de Tine Marcusschool te Groningen werkte.

Drijvende kracht

"In de geschiedenis van de vereniging zie je steeds diverse drijvende krachten," begint Kees te vertellen. "Tine was daar één van. Haar bijnaam was zelfs 'Doovenmoeder'. Nog voor de Tweede Wereldoorlog zette zij de NVVS op de kaart. Ze gaf voorlichting, deed aan arbeidsbemiddeling, gaf cursussen spraakafzien en richtte een Centraal Magazijn op in Soest, een dienst die Oorakel nu levert. Tine verzond

zelfs kisten met hoortoestellen naar Nederlands-Indië." Henk: "Ook organiseerde ze vele bijeenkomsten voor lotgenoten. Contact met andere slechthorenden was in die tijd nóg belangrijker. Nu de hoortoestellen enorm zijn verbeterd, kunnen veel slechthorenden zich redelijk goed handhaven in de wereld van de horenden. Vroeger was daarvan geen sprake."

Goedkope bediende

"Tine kwam uit een welvarend gezin," weet Henk. "Haar vader, Johannes Marcus was textielkoopman en later matrassenverkoper. Tine is de oudste van een tweeling en kwam uit een gezin van dertien kinderen. De lagere schoolperiode ervoer Tine als onprettig: ze werd geplaagd met haar gehoorverlies en voor dom en achterlijk aangezien, ook door de leerkrachten. Ze studeerde voor leerling-apotheker maar werd later een 'goedkope' apothekersbediende. In die tijd kregen mensen met een handicap niet het volle pond betaald."

Beter onderwijs voor kinderen

Tine was blij dat ze bij de Vereniging tot bevordering der Belangen van Slechthorenden andere slechthorenden kon helpen die zich eenzaam en niet begrepen voelden. Kees: "In de tijd van Tine hielden mensen minder

rekening met een hoorhandicap. Sommige dovenscholen hadden een speciale klas, maar daar gingen niet alle slechthorende kinderen naartoe. Tine heeft zich samen met de afdelingen van de NVVS ingezet voor de totstandkoming van de eerste scholen voor slechthorende kinderen."

Een CI voor Tine?

Een vraag die zowel Henk als Kees bezighoudt is hoe slechthorend Tine daadwerkelijk was. "Ze moet wel hoorresten hebben gehad," vermoedt Henk. "Anders had ze nooit zo vol in het leven kunnen staan. Als Tine nu geleefd zou hebben, dan zou ze vast een cochleair implantaat hebben gewild. We zouden dan denk ik doodmoe zijn geworden van haar gepraat!"

NVVS jubileumboek

Bent u benieuwd naar de Tine en de geschiedenis van de NVVS? Bestel dan voor € 20,00 (excl. verzendkosten) het NVVS-jubileumboek 'Weg met onze schuchtheid' via www.nvvs.nl/winkel.

Vertel uw verhaal!

Heeft u Tine Marcus persoonlijk gekend of kunt u meer over haar werk en haar leven vertellen? Stuur de redactie een brief of e-mail Kees Twilt via keestwilt@hotmail.com.